TEMA-CHEIE[1]
Art. 10
Contribuții la dezbaterea publică: Jurnaliști și alți actori

(Ultima actualizare: 28.02.2025)

Introducere

Deși art. 10 garantează libertatea de exprimare pentru „toată lumea", practica Curții este de a recunoaște rolul vital al „câinelui de pază public" jucat de presă într-o societate democratică și poziția specială a jurnaliștilor în acest context.

Prin urmare, Curtea a recunoscut în mod constant rolul esențial jucat de mass-media în facilitarea și promovarea dreptului publicului de a primi și de a transmite informații și idei [*Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei* (MC), 2016, pct. 165]. Aceasta se întâmplă deoarece Curtea este conștientă de faptul că jurnaliștii ar trebui să beneficieze de un domeniu larg de protecție, care include o serie de libertăți cu relevanță funcțională pentru buna desfășurare a activităților lor, precum protecția proceselor de colectare a informațiilor, protecția surselor confidențiale, protecția împotriva percheziților locurilor de muncă profesionale și a domiciliilor private și împotriva confiscării materialelor, precum și protecția autonomiei editoriale și de prezentare [*Man și alții împotriva României* (dec.), 2019, pct. 131].[2] Un nivel sporit de protecție este acordat atât jurnaliștilor profesioniști [*Pedersen și Baadsgaard împotriva Danemarcei* (MC), 2004, pct. 71], cât și celor neprofesioniști (*Falzon împotriva Maltei*, 2018, pct. 57, în care un politician pensionat scria în mod regulat ca „redactor de articole de opinie" în publicații săptămânale).

Curtea nu oferă o definiție a jurnalismului, dar face referire la o gamă largă de **contribuții la dezbaterea publică**[3] și subliniază libertățile care sunt esențiale pentru rolul de „câine de pază public", precum și îndatoririle și responsabilitățile care îl încadrează. Deși în trecut acest rol a fost jucat în principal de jurnaliști și de mass-media, în prezent acesta este jucat din ce în ce mai mult de alți actori din mass-media și din afara acesteia.

Prin urmare, Curtea consideră că, în afară de presă, calitatea de „câine de pază" se extinde la ONG-uri, precum și la cercetătorii universitari și la autorii de lucrări pe teme de interes public și justifică un

[1] Întocmită de Grefă. Nu obligă Curtea.

Prezenta traducere este publicată cu acordul Consiliului Europei și al Curții Europene a Drepturilor Omului și reprezintă responsabilitatea exclusivă a Institutului European din România.

[2] Pentru o analiză detaliată a protecției sporite acordate jurnaliștilor și altor actori din media în temeiul art. 10 din Convenție ca urmare a rolului lor de „câine de pază public" și a obligațiilor și responsabilităților care le revin în temeiul art. 10 § 2 din Convenție, inclusiv a conceptului de „jurnalism responsabil", a se vedea capitolul V din Ghidul privind art. 10.

[3] Pentru o prezentare generală a conceptului de „dezbatere de interes general", a se vedea capitolul IV din Ghidul privind art. 10; *inter alia, Couderc și Hachette Filipacchi Associés împotriva Franței* (MC), 2015, pct. 101-103; și *Mosley împotriva Regatului Unit*, 2011, pct. 114 în care se face distincție între o publicație în interesul publicului și o publicație pe care publicul ar putea fi interesat să o citească. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că tot art. 10 este aplicabil în situațiile în care actorii relevanți nu încearcă să transmită niciun mesaj, opinie sau idee sau să participe la o dezbatere cu privire la o chestiune de interes public [*C8 (Canal 8) împotriva Franței*, 2023, pct. 45-47] sau în cazul în care, în cele din urmă, Curtea a considerat că declarațiile contestate nu au contribuit la o astfel de dezbatere (*Karaca împotriva Turciei*, 2023, pct. 155 și 158).

nivel ridicat de protecție în temeiul art. 10 din Convenție. Totodată, aceasta observă că funcția bloggerilor și a utilizatorilor populari ai platformelor de comunicare socială poate fi, de asemenea, asimilată celei a „câinilor de pază publici" în ceea ce privește protecția conferită de art. 10, având în vedere rolul important jucat de internet în îmbunătățirea accesului publicului la știri și în facilitarea diseminării informațiilor în general [*Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei* (MC), 2016, pct. 168]. În plus, Curtea a extins acest rol la un observator electoral (*Timur Șaripov împotriva Rusiei*, 2022, pct. 26 și 35).

Pe de altă parte, s-a considerat că avocații nu se încadrează în această categorie (*Studio Monitori și alții împotriva Georgiei*, 2020, pct. 42).

Exemple notabile

Jurnalism online, site-uri web, bloguri, motoare de căutare:[4]

- În hotărârea *Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei* (MC), 2016, pct. 168, făcând trimitere la hotărârea *Cengiz și alții împotriva Turciei,* 2015, pct. 52 și 54, Curtea reiterează faptul că anumite conținuturi politice ignorate de mass-media tradițională sunt adesea partajate prin intermediul anumitor site-uri web, favorizând astfel apariția **jurnalismului cetățenesc**.[5] Aceasta subliniază că blocarea serviciilor corespunzătoare privează utilizatorii de un mijloc semnificativ de exercitare a dreptului la libertatea de a primi și de a transmite informații și idei.
- Curtea subliniază că, datorită accesibilității și capacității sale de a stoca și de a comunica cantități mari de informații, **internetul** sporește considerabil accesul publicului la știri și facilitează diseminarea informațiilor în general (*inter alia,* pentru **blocarea accesului la un întreg site web** din cauza publicării de articole considerate **apeluri de a participa la evenimente publice neautorizate**, *OOO Flavus și alții împotriva Rusiei,* 2020, pct. 34; pentru un **serviciu Google** destinat să faciliteze crearea și partajarea de site-uri web, *Ahmet Yıldırım împotriva Turciei*, 2012, pct. 48-49; pentru **site-ul web al unui cotidian**, *Times Newspapers Ltd împotriva Regatului Unit (nr. 1 și 2)*, 2009, pct. 27; pentru un **motor de căutare**, *M.L. și W.W. împotriva Germaniei,* 2018, pct. 91).
- În hotărârea *Delfi AS împotriva Estoniei* (MC), 2015, privind responsabilitatea editorială a unui **portal internet**, după ce a recunoscut, la fel ca instanța națională, că publicarea de știri și comentarii pe acest portal constituia o „activitate jurnalistică", Curtea face trimitere la Recomandarea CM/Rec(2011)7 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind o nouă noțiune a mass-media, precum și la „abordarea diferențiată și progresivă a acesteia [care] impune ca fiecare actor ale cărui servicii sunt identificate ca **media sau ca activitate intermediară sau auxiliară** să beneficieze atât de forma (diferențiată) adecvată, cât și de nivelul (gradat) adecvat de protecție, iar această responsabilitate să fie de asemenea delimitată în conformitate cu art. 10 din Convenția europeană a drepturilor omului [...]" (pct. 112-113).

Arhive digitale, jurnalism de date:

- Pe lângă rolul principal de „câine de pază", presa are și un rol secundar, tot valoros, în **menținerea arhivelor care conțin știri publicate anterior și în punerea acestora la dispoziția publicului**. În această privință, Curtea subliniază contribuția substanțială a arhivelor de pe internet la conservarea și la punerea la dispoziție a știrilor și a informațiilor. Arhivele digitale

[4] A se vedea, de asemenea, Ghid privind art. 10, Capitolul XIII: „Libertatea de exprimare și internetul".

[5] În ceea ce privește întrebarea dacă așa-numiții jurnaliști cetățeni, precum bloggerii, se pot baza, de asemenea, pe derogare în scopuri jurnalistice, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a statuat că ar putea face acest lucru, în hotărârea sa din 14 februarie 2019 în cauza *Sergejs Buivids împotriva Datu valsts inspekcija*.

constituie o sursă importantă pentru educație și pentru cercetarea istorică, în special deoarece sunt ușor accesibile publicului și sunt, în general, gratuite (*M.L. și W.W. împotriva Germaniei,* 2018, pct. 90-91, și jurisprudența la care se face referire în aceasta). Cu toate acestea, în cazul în care păstrarea datelor cu caracter personal în arhivele de știri accesibile publicului nu are nicio importanță actuală, istorică sau științifică, iar persoana nu este bine-cunoscută, editorii pot fi obligați să anonimizeze astfel de înregistrări în temeiul „dreptului de a fi uitat" [*Hurbain împotriva Belgiei* (MC), 2023, pct. 255]. În cazul în care păstrarea datelor cu caracter personal se referă la persoane care se presupune că au decedat, precum procurorii din epoca Stalin, accesul autorităților interesate la astfel de date nu poate constitui o încălcare a vieții private, deoarece „viața privată a unei persoane decedate nu continuă după deces". De regulă, art. 8 poate fi invocat pentru a restricționa accesul la datele cu caracter personal dacă accesul poate cauza disconfort sau un prejudiciu descendenților defunctului, dar dacă nu se fac afirmații „independente" sau „intime" cu privire la persoanele în cauză, atunci un astfel de acces ar trebui să fie permis (*Suprun și alții împotriva Rusiei*, 2024, pct. 96-97).

- Într-o hotărâre privind interzicerea, printr-o hotărâre judecătorească, a publicării pe scară largă a datelor fiscale cu caracter personal, accesibile publicului în temeiul dreptului intern, Curtea a statuat că, în calitate de întreprinderi din sectorul mijloacelor de comunicare în masă, societățile reclamante ar fi trebuit să fie conștiente de faptul că colectarea în masă a datelor și difuzarea acestora pe scară largă ar putea să nu fie considerate **prelucrare de date „exclusiv" în scopuri jurnalistice** în temeiul dispozițiilor relevante ale dreptului intern și ale dreptului UE [*Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy împotriva Finlandei* (MC), 2017, pct. 151].[6] De asemenea, Curtea a subliniat că aceste informații au fost **obținute prin eludarea canalelor utilizate în mod normal de jurnaliști** (pct. 185).
- În hotărârea *Gafiuc împotriva României*, 2020, pct. 86, Curtea a statuat că aspectele care erau, fără îndoială, de interes public ar putea avea un caracter sensibil, necesitând o abordare prudentă și critică. Astfel, Curtea a reținut că reclamantul, care era jurnalist sportiv, a divulgat în articolele sale informații din arhivele Securității în formă brută. În loc să filtreze informațiile pentru a se conforma dispozițiilor aplicabile privind utilizarea datelor cu caracter personal, acesta a dezvăluit publicului larg aspecte ale vieții private a sportivilor care nu au contribuit la o dezbatere cu privire la o chestiune de interes public. Prin urmare, revocarea permisului său de acces pentru cercetarea în arhive nu a constituit o sancțiune disproporționată în sensul art. 10.
- Într-o altă cauză, Curtea a constatat că refuzul Serviciului german de informații externe de a furniza unui jurnalist date privind numărul de angajați și de colaboratori informali care făcuseră parte din organizații naziste nu l-a împiedicat să își îndeplinească rolul de „câine de pază public". Dosarele de personal au fost analizate, iar informațiile rezultate au fost puse la dispoziția publicului în arhive, astfel încât reclamantul a avut acces la o parte din informațiile pe care le solicita [*Saure împotriva Germaniei* (dec.), pct. 38, 2021].

[6] Curtea a avut în vedere hotărârea preliminară a CJUE în care CJUE explică faptul că scopul derogării prevăzute la art. 9 din directiva pentru activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate exclusiv în scopuri jurnalistice este de a concilia protecția vieții private cu dreptul la libertatea de exprimare și că, pentru a ține seama de importanța acestui drept în orice societate democratică, este necesar să se interpreteze în sens larg noțiunile referitoare la această libertate, precum jurnalismul. Aceasta consideră că activități precum cele desfășurate de Markkinapörssi și Satamedia care privesc date provenite din documente „publice" potrivit legislației naționale, pot fi calificate drept „activități de jurnalism" în cazul în care au ca scop aducerea la cunoștința publicului a unor informații, opinii sau idei, indiferent de mijlocul de transmitere a acestora. De asemenea, CJUE afirmă că activitățile de jurnalism nu sunt rezervate întreprinderilor din sectorul mijloacelor de comunicare în masă și pot avea un scop lucrativ. Cu toate acestea, a lăsat instanței naționale sarcina de a stabili dacă aceasta era situația în speță.

- Într-o cauză în care a fost emisă o ordonanță președințială prin care s-a dispus eliminarea unui articol privind un presupus act de corupție judiciară de pe site-ul web al ziarului, în așteptarea unei hotărâri într-o procedură pentru calomnie împotriva reclamantului, un jurnalist care scrisese articolul respectiv, Curtea a considerat că ordonanța președințială nu a încălcat art. 10. Aceasta a subliniat, în special, că ordonanța președințială fusese emisă la aproximativ o lună după publicarea articolului, perioadă în care a fost liber accesul publicului; și că eliminarea articolului fusese dispusă doar pentru publicația online, în timp ce exemplarele tipărite ale ziarului rămâneseră în circulație. Prin urmare, Curtea a considerat că ingerința în libertatea de exprimare a reclamantului nu a avut o amploare semnificativă, deoarece o astfel de eliminare nu a subminat esența însăși a dezbaterii publice (*Anatoli Ieremenko împotriva Ucrainei*, 2022, pct. 57-58).

Grupuri de activiști, societatea civilă, ONG-uri:

- În hotărârea *Steel și Morris împotriva Regatului Unit,* 2005, Curtea a statuat că „într-o societate democratică, chiar și **grupurile mici** și informale **de activiști**, [...] trebuie să își poată desfășura activitățile în mod eficient și că există un interes public puternic pentru a permite unor astfel de grupuri și persoane din afara curentului dominant să contribuie la dezbaterea publică prin diseminarea de informații și idei cu privire la chestiuni de interes public general, precum sănătatea și mediul” (pct. 89).
- În hotărârea *Medžlis Islamske zajednice Brčko și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei* (MC), 2017, pct. 86, Curtea face trimitere, *inter alia*, la Principiile fundamentale privind statutul organizațiilor neguvernamentale din Europa, care subliniază **contribuția importantă a ONG-urilor** „la dezvoltarea, îndeplinirea și menținerea societăților democratice” și necesitatea ca ONG-urile să fie „încurajate să participe la [...] mecanisme de dialog, consultare și schimb” de către astfel de societăți.
- Într-o cauză în care ONG-urile au difuzat informații referitoare la alegeri și au fost sancționate în temeiul unei interdicții legale de a publica astfel de informații în timpul unei perioade de liniște electorală, Curtea a statuat că faptul că procesul-verbal de constatare a contravenției (considerat drept document de acuzare formal în temeiul dreptului rus) nu a specificat deloc natura acuzației împotriva asociației, împreună cu abordarea mai degrabă superficială a instanțelor naționale în examinarea acuzației, au avut un „efect de intimidare” nejustificat asupra exercitării de către reclamant a rolului său de „câine de pază al societății” (*Asociația ONG Golos și altele împotriva Rusiei*, 2021, pct. 86). Curtea a reafirmat aplicabilitatea acestui principiu în cauzele care implică apărători ai drepturilor omului, considerând că „principiile privind detenția jurnaliștilor și a profesioniștilor din domeniul mass-mediei se pot aplica *mutatis mutandis* arestării preventive inițiale și continue a apărătorilor drepturilor omului” în cazul în care aceștia au îndeplinit un rol de «câine de pază» (*Taner Kılıç împotriva Turciei (nr. 2)*, 2022, pct. 147). În plus, Curtea a extins aceste principii la un observator electoral, al cărui rol era de a obține o cunoaștere directă, la sursă, a procesului electoral și de a comunica rezultatele observațiilor sale; faptul că a fost îndepărtat cu forța dintr-o secție de votare în timp ce observa și filma procesul electoral a fost considerat o ingerință disproporționată în libertatea sa de exprimare, având în vedere nivelul sporit de protecție de care beneficia și lipsa unor motive „relevante și suficiente” pentru a justifica îndepărtarea sa (*Timur Șaripov împotriva Rusiei*, 2022, pct. 26 și 35-39).
- Unui magistrat judiciar care vorbește în calitatea sa de șef al unei asociații sau al unei ONG care „atrage atenția asupra chestiunilor de interes public” i se poate acorda, de asemenea, protecția prevăzută la art. 10 din Convenție, deși magistrații judiciari trebuie, în general, să se abțină de la a face declarații politice de natură să le compromită independența și să le submineze imaginea de imparțialitate (*Eminağaoğlu împotriva Turciei*, 2021, pct. 134 și 148).

- În contextul accesului la informațiile deținute de stat, în hotărârea *Társaság a Szabadságjogokért împotriva Ungariei,* 2009, Curtea subliniază că îndeplinirea **funcției de creare a unor forumuri de dezbatere publică** nu se limitează la mass-media sau la jurnaliștii profesioniști și că un astfel de forum poate fi realizat de o organizație neguvernamentală (pct. 27; a se vedea, de asemenea, *Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei* (MC), 2016, pct. 159).
- În contextul publicării unei rezoluții de către o ONG pentru mediu, Curtea subliniază că, în calitate de ONG specializat în domeniu, reclamantul a acționat în calitate de „câine de pază" în temeiul Legii privind protecția mediului. Întrucât o astfel de implicare a unei ONG este vitală pentru o societate democratică, Curtea consideră că aceasta este similară cu rolul presei, astfel cum este definit în jurisprudența sa constantă. Prin urmare, pentru a-și îndeplini misiunea, o ONG trebuie să fie în măsură să divulge fapte care pot interesa publicul, să le evalueze și, astfel, să contribuie la transparența activităților autorităților publice (*Vides Aizsardzības Klubs împotriva Letoniei,* 2004, pct. 42; *Asociația Burestop 55 și altele împotriva Franței*, 2021, pct. 88; referitor o ONG pentru drepturile animalelor, a se vedea, de asemenea, *Animal Defenders International împotriva Regatului Unit* (MC), 2013, pct. 103).
- În contextul unei acuzații de calomnie împotriva unui economist, Curtea a examinat dacă afirmațiile pretins calomniatoare făcute de economist într-un program de știri au contribuit la o „dezbatere de interes public". Declarațiile priveau sistarea unui proiect de construcție a unei aripi pediatrice a unui spital public. Curtea a concluzionat că discuțiile privind un spital public și condițiile de sănătate ale copiilor sunt de „interes general", iar publicul are „interesul de a fi informat" cu privire la acestea *(Almeida Arroja împotriva Portugaliei*, 2024, pct. 73).

Cercetători universitari, autori de lucrări pe teme de interes public:[7]

- Curtea subliniază importanța acordată în jurisprudența sa și, mai general, în activitatea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, libertății academice, care ar trebui să garanteze libertatea de exprimare și de acțiune, libertatea de a disemina informații și libertatea de „a desfășura activități de cercetare și de a distribui cunoștințe și adevăr fără restricții" (*Lombardi Vallauri împotriva Italiei,* 2009, pct. 43; *Sorguç împotriva Turciei*, 2009, pct. 35, a se vedea, de asemenea, Recomandarea APCE 1762 (2006) privind libertatea universitară și autonomia universităților).
- Libertatea universitară nu se limitează la cercetarea academică sau științifică, ci se extinde și la libertatea cadrelor universitare de a-și exprima liber părerile și opiniile, chiar dacă sunt controversate sau nepopulare, în domeniile lor de cercetare, expertiză profesională și competență. Aceasta poate include o examinare a funcționării instituțiilor publice într-un anumit sistem politic și critic la adresa acestora [*Mustafa Erdoğan și alții împotriva Turciei*, 2014, pct. 40; a se vedea, de asemenea, *Aksu împotriva Turciei* (MC), 2012, pct. 71]. Cu toate acestea, Curtea a subliniat că, pentru a pretinde calitatea de victimă, reclamanții trebuie, în calitatea lor de cadre universitare sau de utilizatori populari ai platformelor sociale, să demonstreze un interes concret suficient pentru ca dreptul lor la libertatea de exprimare să fie luat în considerare, arătând modul în care măsura în cauză îi afectează în mod direct; de exemplu, aceștia pot susține că au fost efectiv „împiedicați să își publice comentariile sau cercetările academice"(*Akdeniz și alții împotriva Turciei*, 2021, pct. 73-75).
- Această libertate cuprinde libertatea cadrelor universitare de a-și exprima liber opiniile cu privire la instituția sau sistemul în care lucrează și de a distribui cunoștințe și adevăr fără restricții (*Sorguç împotriva Turciei*, 2009, pct. 35; *Kula împotriva Turciei,* 2018, pct. 38; a se

[7] Pentru autorii de lucrări pe teme de interes public, a se vedea Ghidul privind art. 10 în general și, printre multe alte referințe jurisprudențiale, *Chauvy și alții împotriva Franței*, 2004, pct. 67-68.

vedea, de asemenea, *Riolo împotriva Italiei,* 2008, pct. 63, în care Curtea constată că situația unui cadru universitar al cărui articol este republicat într-un cotidian ar trebui să beneficieze de aceeași protecție ca un jurnalist în temeiul art. 10 din Convenție).

- În hotărârea *Hertel împotriva Elveției*, 1998, pct. 50, Curtea subliniază în special că, într-un domeniu în care este puțin probabil să existe vreo certitudine, ar fi deosebit de nerezonabil să se restrângă libertatea de exprimare numai la ideile general acceptate.
- În hotărârea *Bielau împotriva Austriei*, 2024, pct. 44, în contextul unei postări pe blog publicate de un medic practicant, Curtea observă că, deși medicii practicanți se bucură de libertatea de exprimare garantată de art. 10, o astfel de exercitare ar trebui să fie echilibrată cu obligațiile lor profesionale. O restricție privind libertatea lor de exprimare poate fi justificată în cazurile de „informații publice categorice și neadevărate cu privire la chestiuni medicale" și dacă acestea sunt „nesusținute științific".
- În hotărârea *Suprun și alții împotriva Rusiei*, 2024, pct. 90, Curtea a concluzionat că refuzul accesului la documente de arhivă privind opresiunea din perioada sovietică constituia o ingerință în dreptul reclamanților de a primi informații. În plus, accesul la astfel de informații a fost considerat util pentru a spori „conștiința istorică a publicului".

Trimiteri suplimentare

Dreptul european și internațional relevant:

- Convenția Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale (STCE nr. 205)
- Recomandarea CM/Rec(2022)4 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind promovarea unui mediu favorabil jurnalismului de calitate în era digitală (2022)
- Recomandarea CM/Rec(2018)2 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre privind rolurile și responsabilitățile intermediarilor serviciilor de internet (2018)
- Recomandarea CM/Rec(2016)4 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind protecția jurnalismului și siguranța jurnaliștilor și a altor actori media (2016)
- Recomandarea CM/Rec(2012)3 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind protecția drepturilor omului cu privire la motoarele de căutare (2012)
- Recomandarea CM/Rec(2011)7 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind o nouă noțiune a mass-mediei (2011)
- Recomandarea CM/Rec(2007)16 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre privind măsurile de promovare a valorii de serviciu public a internetului (2007)
- Recomandarea nr. R(2000)13 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind o politică europeană asupra accesului la arhive (2000)
- Recomandarea 1762 (2006) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE) privind libertatea universitară și autonomia universităților (2006)

ALTE SURSE RELEVANTE:

- Jurnalismul și privilegiul mass-mediei (IRIS Special, Observatorul European al Audiovizualului, Strasbourg, 2017)
- Fișă tematică privind avertizorii de integritate și libertatea de a comunica și de a primi informații (actualizată în iunie 2018)
- Ghid de punere în aplicare a Recomandării CM/Rec(2016)4 privind protecția jurnalismului și siguranța jurnaliștilor și a altor actori din domeniul mass-mediei [DGI(2020)11 a Consiliului Europei, septembrie 2020]

PRINCIPALELE TRIMITERI JURISPRUDENȚIALE

- *Hertel împotriva Elveției*, 25 august 1998, Culegere de hotărâri și decizii 1998-VI (încălcarea art. 10);
- *Vides Aizsardzības Klubs împotriva Letoniei*, nr. 57829/00, 27 mai 2004 (încălcarea art. 10);
- *Pedersen și Baadsgaard împotriva Danemarcei* (MC), nr. 49017/99, 17 decembrie 2004 (neîncălcarea art. 10);
- *Steel și Morris împotriva Regatului Unit,* nr. 68416/01, CEDO 2005-II (încălcarea art. 10);
- *Riolo împotriva Italiei,* nr. 42211/07, 17 iulie 2008 (încălcarea art. 10);
- *Times Newspapers Ltd împotriva Regatului Unit (nr. 1 și 2)*, nr. 3002/03 și 23676/03, CEDO 2009 (neîncălcarea art. 10);
- *Társaság a Szabadságjogokért împotriva Ungariei,* nr. 37374/05, 14 aprilie 2009 (încălcarea art. 10);
- *Sorguç împotriva Turciei*, nr. 17089/03, 23 iunie 2009 (încălcarea art. 10);
- *Lombardi Vallauri împotriva Italiei,* nr. 39128/05, 20 octombrie 2009 (încălcarea art. 10);
- *Aksu împotriva Turciei* (MC), nr. 4149/04 și 41029/04, CEDO 2012 (neîncălcarea art. 8);
- *Ahmet Yıldırım împotriva Turciei*, nr. 3111/10, CEDO 2012 (încălcarea art. 10);
- *Animal Defenders International împotriva Regatului Unit* (MC), nr. 48876/08, CEDO 2013 (neîncălcarea art. 10);
- *Mustafa Erdoğan și alții împotriva Turciei,* nr. 346/04 și 39779/04, 27 mai 2014 (încălcarea art. 10);
- *Delfi AS împotriva Estoniei* (MC), nr. 64569/09, CEDO 2015 (neîncălcarea art. 10);
- *Cengiz și alții împotriva Turciei,* nr. 48226/10 și 14027/11, CEDO 2015 (încălcarea art. 10);
- *Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei* (MC), nr. 18030/11, 8 noiembrie 2016 (încălcarea art. 10);
- *Medžlis Islamske zajednice Brčko și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei* (MC), nr. 17224/11, 27 iunie 2017 (neîncălcarea art. 10);
- *Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy împotriva Finlandei* (MC), nr. 931/13, 27 iunie 2017 (neîncălcarea art. 10);
- *Falzon împotriva Maltei*, nr. 45791/13, 20 martie 2018 (încălcarea art. 10);
- *Kula împotriva Turciei,* nr. 20233/06, 19 iunie 2018 (încălcarea art. 10);
- *M.L. și W.W. împotriva Germaniei,* nr. 60798/10 și 65599/10, 28 iunie 2018 (neîncălcarea art. 8);
- *Man și alții împotriva României* (dec.), nr. 39273/07, 19 noiembrie 2019 (inadmisibilă - în mod vădit nefondată);
- *Studio Monitori și alții împotriva Georgiei*, nr. 44920/09 și 8942/10, 30 ianuarie 2020 (neîncălcarea art. 10);
- *OOO Flavus și alții împotriva Rusiei*, nr. 12468/15 și alte 2 cereri, 23 iunie 2020 (încălcarea art. 10; încălcarea art. 13 coroborat cu art. 10);
- *Gafiuc împotriva României*, nr. 59174/13, 13 octombrie 2020 (neîncălcarea art. 10);
- *Eminağaoğlu împotriva Turciei*, nr. 76521/12, 9 martie 2021 (încălcarea art. 8 și 10);
- *Akdeniz și alții împotriva Turciei*, nr. 41139/15 și 41146/15, 4 mai 2021 (încălcarea art. 10);
- *Asociația Burestop 55 și altele împotriva Franței*, nr. 56176/18 și alte 5 cereri, 1 iulie 2021 (neîncălcarea art. 10);

- *Hájovský împotriva Slovaciei*, nr. 7796/16, 1 iulie 2021 (încălcarea art. 8);
- *M.L. împotriva Slovaciei*, nr. 34159/17, 14 octombrie 2021 (încălcarea art. 8);
- *Saure împotriva Germaniei* (dec.), nr. 6106/16, 19 octombrie 2021 (inadmisibilă – ne-epuizarea căilor de atac interne);
- *Asociația ONG Golos și altele împotriva Rusiei*, nr. 41055/12, 16 noiembrie 2021 (încălcarea art. 10);
- *I.V.Ț. împotriva României*, nr. 35582/15, 1 martie 2022 (încălcarea art. 8);
- *Taner Kılıç împotriva Turciei (nr. 2)*, nr. 208/18, 31 mai 2022 (încălcarea art. 5 § 1, 5 § 3, 5 § 5, și a art. 10; nu a fost necesară examinarea art. 18; art. 5 § 4 inadmisibil – în mod vădit nefondată);
- *Timur Șaripov împotriva Rusiei*, nr. 15758/13, 13 septembrie 2022 (încălcarea art. 10);
- *Anatoli Ieremenko împotriva Ucrainei*, nr. 22287/08, 15 septembrie 2022 (neîncălcarea art. 10 în procedura ordonanței președințiale, încălcarea art. 10 în procedura pentru calomnie);
- *C8 (Canal 8) împotriva Franței*, nr. 58951/18 și 1308/19, 9 februarie 2023 (neîncălcarea art. 10);
- *Karaca împotriva Turciei*, nr. 25285/15, 20 iunie 2023 (neîncălcarea art. 10);
- *Hurbain împotriva Belgiei* (MC), nr. 57292/16, 4 iulie 2023 (neîncălcarea art. 10);
- *Almeida Arroja împotriva Portugaliei*, nr. 47238/19, 19 martie 2024 (încălcarea art. 10);
- *Suprun împotriva Rusiei*, nr. 58029/12 și alte 4 cereri, 18 iunie 2024 (încălcarea art. 10);
- *Bielau împotriva Austriei*, nr. 20007/22, 27 august 2024 (neîncălcarea art. 10).